

ชานินทร์ ชินวงษ์. (2555). การส่งเสริมการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียนของเครือข่ายห้องจ่อม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 การค้นคว้าอิสระ ศษ.ม.
(บริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันรัชต์ภาคย์ กรุงเทพมหานคร
อาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ดร.สมบูรณ์ สาทลาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยการส่งเสริมการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียนของเครือข่ายห้องจ่อม สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ
การดำเนินการส่งเสริมการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียนของเครือข่ายห้องจ่อม สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนของ
เครือข่ายห้องจ่อม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 ปีการศึกษา 2553
จำนวน 90 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการ
พัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 ที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน
ทางเดียว (One-way ANOVA) และการเปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc Multiple Comparisons) โดยใช้
วิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) ผลการศึกษาพบว่า

1. ครูผู้สอนในโรงเรียนของเครือข่ายห้องจ่อม มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริม
การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่
ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการตรงต่อเวลา รองลงมาคือ ด้านความ
สะอาด ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการเข้าแถว

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิสัย
ทัศน์นักเรียนในโรงเรียน พบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนของเครือข่ายห้องจ่อม ที่มีประสบการณ์ในการสอน
ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการส่งเสริมการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็น
ไม่แตกต่างกันเพียงด้านเดียวคือ ด้านการแต่งกาย ส่วนด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านการตรงต่อเวลา ด้าน
ความสะอาด ด้านการเข้าแถว ด้านการแสดงความเคารพ และด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ
และแนวปฏิบัติของโรงเรียน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบ
ความแตกต่าง จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ้ พบว่า ครูผู้สอน ที่มี
ประสบการณ์ในการสอน 10-20 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย

กว่า 10ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์สอน 10-20 ปี เห็นว่ามีการดำเนินการส่งเสริมการพัฒนาวิทยุนักเรียนในโรงเรียน มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 10 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี